

han det, behøver han ikke at forlange af mig, at jeg skal remse alle de Ting op, som i den senere Tid har staaet om grove Mishandlinger af Tjenestedrenge. Saa vil den højtærede Justitsminister bl. a. ogsaa kende Eksemplet fra Grædsted, der er saa gruopvækkende, at selve Landets Justitsminister burde skride ind.

Justitsministeren (Rytter): Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Andreasen nu er enig med mig om, at det, jeg har sagt, var, at der vilde blive fremsat et Lovforslag om Tyendeforholdet. Hvad det ærede Medlem Hr. Andreasen ønsker i saa Henseende, faar staa for hans egen Regning.

At jeg er en flittig Læser af „Social-Demokraten“ er rigtigt, og jeg har ogsaa undersøgt flere af de Tilfælde, som er kommet frem, fordi jeg syntes, det var min Pligt som Justitsminister. Da saaledes „Social-Demokraten“ indeholdt en Artikel om, hvor skandaløst det var, at man havde straffet en Mand, som havde solgt undervægtigt Brød, med 10 Kr. i Bøde, lod jeg Sagen undersøge, og det viste sig, at det var Den overordentlige Kommission, som havde fastsat Bøden. Det var aldeles ikke Myndighederne, der havde dømt Manden. Jeg undersøgte ogsaa en anden Sag, som jeg nogle Dage senere læste i „Social-Demokraten“, om en Arbejder, som havde optraadt saa godt og saa kraftigt og saa smukt. Jeg syntes, det var godt gjort, og jeg havde i Sinde at indstille Manden til en Belønning. Jeg lod derfor optage en Undersøgelse angaaende hele Sagen. Da jeg fik undersøgt den, maatte jeg lægge den bort, idet det viste sig at forholde sig paa en noget anden Maade. Jeg har altsaa undersøgt forskellige Tilfælde, som har været fremme, men det er ikke altid, at det, der staaar i Aviserne, svarer til Virkeligheden.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Andreasen sagde, at vi havde slaaet Arbejderne i Hartkorn med russiske Bolscheviker, eller hvad det var for et Udtryk, han brugte. Jeg antager, det ærede Medlem sigtede til, at vi har bebredt Socialdemokratiet, at det i sin Tid sendte et Hyldesttelegram til de russiske og finske revolutionære. Det er vist alt, hvad vi har be-

brejdet det i den Retning, og det er vist ogsaa i sin gode Orden, at vi har gjort dette.

Det ærede Medlem Hr. Olufson mente, at jeg selv havde været langt ude. Han har ganske vist aldrig hørt mig, men han mente, at jeg nok havde beskyldt Arbejderne for det allerværste. Nej, det har jeg ikke. Naar jeg har været inde paa at kritisere Arbejdere, har jeg altid fremhævet, at Kritikken ikke skulde rettes mod hele Arbejderstanden, da den for største Delen bestaar af dygtige og hæderlige Folk, men jeg har ofte kritiseret de ulovlige Strøjer og de Urostiftere, der har været paa Færde i saadanne Tilfælde. Jeg har altid været mig imod, at mine Udtalelser skulde opfattes som Angreb paa hele Standen. Jeg har ikke angrebet hele Standen, for det første, fordi det er højst utiltalende at gøre det, og dernæst fordi det er saa uendelig uklogt, idet det hævner sig bagefter.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Den højtærede Justitsminister talte ved Siden af, idet han talte om en Mand, der havde solgt undervægtigt Brød, og om en anden, der skulde have haft en Udmærkelse, men glemte at undersøge det, som vi diskuterer her, nemlig om vor Presses Paatale af grove Mishandlinger af Tjenestedrenge har været uden Hold og uden Bund. Derom mælede den højtærede Justitsminister ikke et Ord, og derfor betyder det, han nys sagde, ikke noget som helst i Retning af at tilbagevise, hvad jeg her har fremført.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager skal jeg sige, at Afsendelsen og Indholdet af det Telegram, vi sendte til Rusland efter Revolutionen, staaar vi ved. Det, man fra den Side ikke vil, er at citere hele dette Telegram. Telegrammet indeholdt en Lykønskning, fordi man i Rusland var kommet bort fra det gamle Styre, som det ærede Medlem dog antagelig ikke er Tilhænger af, og dernæst et Ønske og Haab om, at det nu maatte lykkes at genrejse Rusland og skabe lykkelige Kaar, specielt for den russiske Bondestand og for hele det arbejdende Folk i dette Land. Dette Telegram vedstaar vi fuldt ud; thi vi nærer det samme Ønske den Dag i Dag. Men af den Grund har man ingen Ret til at slaa os i Hartkorn med Mordbrændere og Voldsmænd